EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 31.1.2019
COM(2019) 23 final

2019/0011 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om underrättelsen från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om dess önskan att inte längre delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket vilka ingår i rådets förordning (EG) nr 377/2004 av den 19 februari 2004 om inrättande av ett nätverk av sambandsmän för invandring

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

I enlighet med artikel 5 i protokollet om Schengenregelverket införlivat inom Europeiska unionens ramar, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, och i enlighet med artikel 8.2 i rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket[1], har Förenade kungariket deltagit i rådets förordning (EG) nr 377/2004 av den 19 februari 2004 om inrättande av ett nätverk av sambandsmän för invandring, i dess ändrade lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 493/2011 av den 5 april 2011.

Den 16 maj 2018 föreslog kommissionen ytterligare en ändring av förordning nr 377/2004, i form av en omarbetning[2]. Förslaget mottogs av rådet på samtliga erforderliga språk den 2 juli 2018.

Den 1 oktober 2018 underrättade Förenade kungariket rådets ordförande, i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 5.2 i protokoll nr 19 om Schengenregelverket införlivat inom Europeiska unionens ramar, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, om sin önskan att inte delta i förslaget till omarbetning av den 16 maj 2018. Följaktligen deltar Förenade kungariket inte längre i antagandet av förslaget.

Med tanke på att nätverket av sambandsmän för invandring är just ett nätverk är det omöjligt för en medlemsstat att förbli en del av det om den ändrade lagstiftningen om nätverkets inrättande inte är tillämplig på den medlemsstaten; en annan följd av ovan nämnda underrättelse är därför att Förenade kungariket upphör att delta i nätverket av sambandsmän för invandring från och med den dag då den föreslagna omarbetningen träder i kraft.

I enlighet med artikel 5.3 i protokoll nr 19 om Schengenregelverket avgör rådet i vilken utsträckning och på vilka villkor Förenade kungariket upphör att delta i de delar av Schengenregelverket som berörs av denna underrättelse. Rådet agerar i form av ett beslut som antas med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen.

Rådets beslut enligt artikel 5.3 i protokoll nr 19 om Schengenregelverket fattas med beaktande av följande kriterier: vikten av att den underrättande medlemsstaten även i fortsättningen deltar i Schengenregelverket i så stor utsträckning som möjligt, utan att detta allvarligt påverkar den praktiska genomförbarheten av regelverket, samtidigt som dess samstämmighet respekteras.

Förslaget till omarbetning av den 16 maj 2018 syftar till att öka samordningen och optimera användningen av sambandsmän för invandring, däribland de nya europeiska sambandsmän som utplaceras i tredjeländer, för att effektivare uppnå EU:s prioriteringar på migrationsområdet.

---

[1] EGT L 131, 1.6.2000, s. 43.

[2] Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av ett europeiskt nätverk av sambandsmän för invandring (omarbetning)*, COM(2018) 303 final.

Förslaget till omarbetning av den 16 maj 2018 har samma mål som förordning (EG) nr 377/2004, ändrad genom förordning (EU) nr 493/2011, och fokuserar på att öka samarbetet och samordningen mellan sambandsmän för invandring som är utplacerade i tredjeländer, i synnerhet genom att fastställa en skyldighet att inrätta lokala eller regionala nätverk för sambandsmän, främja användningen av ett särskilt e-verktyg för regelbundet utbyte av information inom de lokala nätverken och inrätta ett system för rapportering om verksamheten inom nätverken av sambandsmän för invandring, men utan att kräva någon specifik operativ samverkan med andra system eller rättsliga instrument som är en del av Schengenregelverket.

Förslaget till omarbetning av den 16 maj 2018 och den gällande förordningen (EG) nr 377/2004, ändrad genom förordning (EU) nr 493/2011, är till sin natur en fristående åtgärd inom Schengenregelverket som inte interagerar operativt med andra rättsliga instrument som är en del av Schengenregelverket.

Trots att Förenade kungariket upphör att delta i förordning (EG) nr 377/2004, ändrad genom förordning (EU) nr 493/2011, kan det därför i detta mycket speciella fall anses att landets fortsatta deltagande i de övriga delar av Schengenregelverket som landet för närvarande deltar i säkerställer att Förenade kungariket deltar i regelverket i så stor utsträckning som möjligt utan att detta allvarligt påverkar den praktiska genomförbarheten av regelverket, samtidigt som dess samstämmighet respekteras.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Ej tillämpligt.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Detta förslag har sin grund i artikel 5.3 i protokoll nr 19 om Schengenregelverket, införlivat inom Europeiska unionens ramar.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Ej tillämpligt.

- **Proportionalitetsprincipen**

Ej tillämpligt.

- **Val av instrument**

I protokoll nr 19 om Schengenregelverket, införlivat inom Europeiska unionens ramar, anges förfaranden för Förenade kungarikets deltagande i åtgärder som bygger på Schengenregelverket.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

Med tanke på detta förslags karaktär och omfattning är efterhandsutvärderingar, samråd med berörda parter eller konsekvensbedömningar inte nödvändiga.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget har inga konsekvenser för unionens budget.

2019/0011 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om underrättelsen från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om dess önskan att inte längre delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket vilka ingår i rådets förordning (EG) nr 377/2004 av den 19 februari 2004 om inrättande av ett nätverk av sambandsmän för invandring

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen,

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av protokoll nr 19 om Schengenregelverket, införlivat i Europeiska unionens ramar, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 5.3,

med beaktande av underrättelsen, enligt artikel 5.2 i protokoll nr 19 om Schengenregelverket införlivat inom Europeiska unionens ramar, från regeringen i Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, genom en skrivelse till rådets ordförande av den 1 oktober 2018, om landets önskan att inte delta i förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av ett europeiskt nätverk av sambandsmän för invandring[3], och

av följande skäl:

(1) Förenade kungariket deltog i rådets förordning (EG) nr 377/2004[4], ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 493/2011 av den 5 april 2011[5].

(2) Den 1 oktober 2018, inom den föreskrivna tremånadsfristen, underrättade Förenade kungariket rådets ordförande om sin önskan att inte delta i antagandet av den omarbetning av förordningen om inrättande av ett europeiskt nätverk av sambandsmän för invandring som kommissionen föreslog den 16 maj 2018 och rådet mottog på samtliga erforderliga språk den 2 juli 2018.

(3) Syftet med förordning (EG) nr 377/2004 är att öka samarbetet mellan sambandsmän för invandring som är utplacerade i tredjeländer, i synnerhet genom att fastställa en skyldighet att inrätta lokala eller regionala nätverk för sambandsmän, främja användningen av ett särskilt e-verktyg för regelbundet utbyte av information inom de lokala närverken och inrätta ett system för rapportering om verksamheten inom nätverken av sambandsmän för invandring genom halvårsrapporter från ordförandeskapet, men utan att kräva användning av något operativt system eller

[3] COM(2018) 303 final.

[4] Rådets förordning (EG) nr 377/2004 av den 19 februari 2004 om inrättande av ett nätverk av sambandsmän för invandring (EUT L 064, 2.3.2004, s. 1).

[5] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 493/2011 av den 5 april 2011 om ändring av rådets förordning (EG) nr 377/2004 om inrättande av ett nätverk av sambandsmän för invandring (EUT L 141, 27.5.2011, s. 13).

någon direkt interaktion med rättsliga bestämmelser som ingår i andra rättsliga instrument som är en del av Schengenregelverket.

(4) Förslaget till en omarbetning av förordningen om inrättande av ett europeiskt nätverk av sambandsmän för invandring av den 16 maj 2018 syftar visserligen till att öka samordningen och optimera användningen av sambandsmän för invandring, däribland de nya europeiska sambandsmän som utplaceras i tredjeländer, för att effektivare uppnå EU:s prioriteringar på migrationsområdet, men avviker inte från den gällande förordningen (EG) nr 377/2004, ändrad genom förordning (EU) nr 493/2011, vad gäller dess konkreta interaktion med andra delar av Schengenregelverket.

(5) Förslaget till omarbetning av förordningen om inrättande av ett europeiskt nätverk av sambandsmän för invandring kan därför, i likhet med förordning (EG) nr 377/2004, ändrad genom förordning (EU) nr 493/2011, anses utgöra en fristående åtgärd inom Schengenregelverket som inte interagerar operativt med andra rättsliga instrument som är en del av Schengenregelverket.

(6) I detta undantagsfall, och mot bakgrund av att förordning (EG) nr 377/2004, ändrad genom förordning (EU) nr 493/2011, till sin natur är en fristående rättsakt inom Schengenregelverket, kan det anses att om Förenade kungariket inte längre deltar i denna förordning, eller ytterligare ändringar av den, men fortsätter att delta i de övriga delar av Schengenregelverket i vilka landet för närvarande deltar i enlighet med rådets beslut 2000/365/EG[6], skulle detta säkerställa att Förenade kungariket deltar i så stor utsträckning som möjligt utan att detta allvarligt påverkar den praktiska genomförbarheten av övriga delar av Schengenregelverket, samtidigt som deras samstämmighet respekteras.

(7) Artikel 8.2 i beslut 2000/365/EG bör därför, i enlighet med artikel 5.3 i protokoll nr 19 om Schengenregelverket införlivat inom Europeiska unionens ramar, från och med ikraftträdandet av den föreslagna omarbetningen av förordning (EG) nr 377/2004 upphöra att gälla Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland vad gäller förordning (EG) nr 377/2004, ändrad genom förordning (EU) nr 493/2011, och eventuella ytterligare ändringar därav, inklusive förslaget till omarbetning av förordning (EG) nr 377/2004.

(8) Till följd av detta bör punkt 6 i bilaga I till rådets beslut 2004/926/EG[7] vad gäller förordning (EG) nr 377/2004 likaledes, i enlighet med artikel 5.3 i det protokollet, upphöra att gälla från och med att den föreslagna omarbetningen träder i kraft.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut 2000/365/EG, liksom punkt 6 i bilaga I till beslut 2004/926/EG, ska upphöra att gälla Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland vad gäller rådets förordning (EG) nr 377/2004 om inrättande av ett nätverk av sambandsmän för invandring, i dess ändrade lydelse genom förordning (EU) nr 493/2011, och eventuella ytterligare ändringar, från och

[6] Rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 131, 1.6.2000, s. 43).

[7] Rådets beslut 2004/926/EG av den 22 december 2004 om att vissa bestämmelser i Schengenregelverket skall börja tillämpas på Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (EUT L 395, 31.12.2004, s. 70).

med dagen för ikraftträdandet av den föreslagna omarbetningen av Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av ett europeiskt nätverk av sambandsmän för invandring.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande